

zitting wordt gehouden, in overweging wordt genomen. Door dezen laatsten maatregel zou het reizen der commissie, dat met veel tijdverlies gepaard gaat, beperkt kunnen worden en zouden de keuringslokalen aan hoogere eischen kunnen voldoen.

De slotopmerking van dr. LOUWERSE, betreffende het gemis aan eenheid in de keuringsvoorschriften, maken op mij den indruk van spijkers op laag water zoeken. In welk opzicht de door mij gegeven „aanwijzingen voor de geneeskundigen bij de keuringsraden” afwijken van het bij Koninklijk Besluit vastgestelde Militair Keuringsreglement heb ik niet kunnen ontdekken en geen der overige keurende geneesheeren heeft er een andere beteekenis aan gehecht dan een nadere aanvulling en toelichting op de wenken van een mijner ambtsvoorgangers, die reeds van 1929 dateeren.

's Gravenhage, December 1934.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

LABORATORIUMINFECTIES VAN PAPEGAAIENZIEKTE. — In het hygiënische laboratorium te Washington werden onderzoekingen over psittacosis op 16 Januari 1930 begonnen en van dien datum af tot 15 Maart 1930 werden 11 werkers besmet met de ziekte, 1 stierf. Twee personen werkten rechtstreeks met de geïnfecteerde vogels, één verrichtte het bacteriologische deel van het onderzoek; de acht overige personen, die de papegaaiziekte kregen, hadden met het onderzoek niets te maken en werden op een nog niet verklaarde wijze besmet. De vogels, die voor het onderzoek dienden, werden geplaatst onder omstandigheden, welke voldoende geacht werden om de personen, bezig met het onderzoek, en de andere werkers in het laboratorium voor de ziekte te vrijwaren. De vogels werden aangepakt met dikke gummi handschoenen, de vloer van de papegaaikamer werd iederen ochtend met een sterke oplossing van cresol besproeid en de mat voor de deur was met dezelfde oplossing gedrenkt. De schoenen werden zorgvuldig op deze mat geveegd, voordat de persoon de kamer verliet. De laboratoriumjassen, welke gedurende het onderzoek gedragen werden, werden niet verwisseld. Behalve papegaaien en parkieten konden geen andere dieren (apen, caviae, muizen en duiven) besmet worden met psittacosis. Bij 4 personen brak de ziekte uit na 12, 9 en 13 dagen, gevolgd door 7 ziektegevallen 10 tot 15 dagen na de laatste der vier eerste infecties. De mogelijkheid van een besmetting van mensch op mensch is onder de oogen gezien, maar wordt niet zeer waarschijnlijk geacht, daar van de 29 familieleden, 65 vrienden en bezoekers en 96 verpleegsters en artsen geen van allen ziek werd, en het contact tehuis zal wel nauwer geweest zijn dan op het laboratorium. De mogelijkheid van besmetting langs het maag-darmkanaal door ingestie van het virus en langs den luchtweg door gedroogd stof van de uitwerpselen der zieke vogels werd nagegaan, maar er werd niets met zekerheid gevonden. De wijze van besmetting is dus, behalve bij de eerste 2 personen, die met de vogels in rechtstreeksch contact waren, niet duidelijk geworden. (G. W. Mc COY, *The Journ. of infectious diseases*, Vol. 55, No. 2).

E. SLUITER.